

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7957

гр. София, 12.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 12.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **8510** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от В. Д. П. от [населено място] срещу Заповед № РД-46-173/01.07.2022г. на Министъра на земеделието и храните, с която на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и във връзка с одобрен доклад №93-3626/01.07.2022г. са одобрени „Указания по прилагане на чл. 37б и чл. 37в от ЗСПЗЗ и глава седма „Ползване на земеделските земи“ от ППЗСПЗЗ за стопанската 2022г. – 2023г.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като се сочи, че така дадените указания противоречат на чл. 37б, ал.6 от ЗСПЗЗ и предходна Заповед № РД-46-353/26.07.2018г. на Министъра на земеделието, храните и горите.

Първоначално жалбата е депозирана във ВАС, където делото е прекратено и изпратено на АССГ при преценка за съответна родова и местна подсъдност.

Съдът е оставил жалбата без движение, като е изискал конкретно обосноваване на правния интерес на жалбоподателя от оспорване на акта.

Постъпила е уточнителна молба, в която жалбоподателят сочи: Същият е регистриран земеделски производител, за което представя доказателства, като е налице подадено заявление за регистрация до ОСЗ С. за стопанската 2022г. – 2023г. Сочил, че с подаденото заявление е изразил желание за участие в споразумения по чл. 37в от ЗСПЗЗ за едни имоти и нежелание за участие за други имоти, като за всички има многогодишни договори за наем на земеделска земя. За същите имоти били регистрирани и други правни основания на други лица, с което се нарушавала разпоредбата на чл. 37б, ал.6 от ЗСПЗЗ. Лицето счита, че регистрацията на другите правни основания почива на оспорената заповед.

Счита, че с регистрирането на повече от едно правно основание за имотите, за които е подал заявление, същият е лишен от възможността на участва в споразумение за създаване на масиви за следващата стопанска година.

Последното водело до предпоставки за двойно деклариране при последващото

подаване на заявление за подпомагане по ЗПЗП.

Позовава се и на чл. 120, ал.1 от Конституцията.

Съдът намира жалбата за недопустима, като подадена срещу акт, неподлежащ на оспорване.

С оспорения акт са одобрени указания на горестоящ административен орган, адресирани до териториални структури при същия относно приложението на норми, третиран от ЗСПЗЗ, ППЗСПЗЗ и ЗПЗП.

На оспорване по реда на АПК подлежат административни актове /нормативни, общи и индивидуално/, освен изрично изключените от съдебен контрол със закона.

Оспореният акт представлява вътрешнослужебен акт, при който горестоящ административен орган упражнява правомощията си да дава указания по прилагането на съответни нормативни разпоредби до органи в структурата на неговата администрация при приложението на закон, респ. правилник за прилагането му.

Със заповедта се създават задължения за адресатите ѝ, а именно – Областни служби „Земеделие“ и Общински служби „Земеделие“, поради което същата представлява вътрешноведомствен акт и не подлежи на съдебен контрол по арг. от чл.2, ал.2, т.3 от АПК.

Не е налице изключението, предвидено в последното изречение на нормата, а именно – с акта да се създават права, задължения и да се засягат интереси на граждани и юридически лица, или иначе казано, актът да рефлектира и в правната сфера на трети лица.

Съдът приема, че последното не е налице, въпреки изложените от лицето съображения и приложени доказателства, че е земеделски производител, който е регистриран надлежно и е подал заявление по чл. 70, ал.1 от ППЗСПЗЗ във връзка с чл. 37в от ЗСПЗЗ. Последното следва от факта, че правата му, в качеството на земеделски производител, да участва в споразумения за следващата стопанска година, не произтичат, респ. не се засягат от оспорената заповед. С нея се очертават процедурните задължения на съответните компетентни органи при процедирането на преписките в тази насока. Несъгласието на същия с разписаните указания и мнението му, че същите не съответстват на закона, е ирелевантно.

Лицето разполага с правото да оспори актовете в хода на процедурата, с които се нарушават правата му, като именно там изложи съображения относно несъответствието със закона пред компетентния съд. В случай, че се установи такова, съдът ще отмени съответния адресиран до земеделския производител акт, без оглед на наличната заповед на Министъра на земеделието и храните с дадените указания.

Т.е., съдът приема, че доколкото за лицето е налице самостоятелен и отделен ред за охраняване на правата му в случай на неблагоприятното им засягане досежно процедурата по 37в от ЗСПЗЗ, то оспореният акт не рефлектира пряко върху него, поради наличие на способ за защита.

По изложените съображения, съдът приема жалбата за недопустима и като такава, следва да я остави без разглеждане.

Воден от горното и на основание чл. 159, т.1 и т. 4 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на В. Д. П. от [населено място] срещу Заповед № РД-46-173/01.07.2022г. на Министъра на земеделието и храните, с която на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и във връзка с одобрен доклад

№93-3626/01.07.2022г. са одобрени „Указания по прилагане на чл. 37б и чл. 37в от ЗСПЗЗ и глава седма „Ползване на земеделските земи“ от ППЗСПЗЗ за стопанската 2022г. – 2023г.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 8510/2022г. по описа на АССГ.

Определението подлежи на оспорване в 7-модневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: